

Bilag 2

København, den 25. januar 1949.

Til landstingsudvalget vedrørende lovforslaget om mål og vægt.

På foranledning af den fra fiskehandlerforeningen til landstingsudvalget sendte skrivelse af januar 1949 skal jeg i tilslutning til mine udtalelser overfor det høje udvalg bemærke, at denne sag allerede er rejst i en skrivelse af 7. maj 1945 af vedkommende forening, og der blev gennem handelsministeriet foranlediget en udtalelse af priskontrolrådet af 6. juli 1945, der mente, at indførelse af justering af vejespande for fisk ville bidrage væsentlig til at modvirke overtrædelse af maksimalpriserne ved salg med undervægt, hvorfor priskontrolrådet anbefalede denne foranstaltning i skrivelse af 28. oktober 1945, men fra Danmarks fiskehandels- og havfiskeriforening oplystes det i skrivelse af 7. maj 1945, at den ikke kunne se, hvad der kunne opnås ved en såkaldt justering af vejespandene, da disse snart er tørre, snart våde, og har da en forskellig vægt, og med den ret ublide behandling, som spandene får på fisketorvet, vil den i et givet øjeblik justerede vægt hurtigt kunne forandre sig. Man ser ikke, hvorfor ikke køberen af fisk til enhver tid skulle kunne forlange først spandens vægt konstateret på bismeren og derefter spand med indhold vejlet. Det er en ringe ulejlighed, og det sker allerede i mange tilfælde. Det rejste spørgsmål syntes at savne virkelig og reel begrundelse. Spørgsmålet blev oversendt til justervæsenet fra handelsministeriet i en skrivelse af 21. november 1945.

Herpå svarede justervæsenet i skrivelse af 14. marts 1946 på grundlag af de ovennævnte udtalelser, at sådanne spande må betragtes som emballage, der ikke kan justeres, og en afretning til en bestemt vægt har ingen interesse, da spandens vægt forandres ved brugen.

Handelsministeriet meddelte fiskehandlerforeningen i skrivelse af 1. maj 1946, at man ikke mener at burde gennemføre regler, hvorefter der indføres justeringspligt for de omhandlede vejespande, men må tilråde fiskehandlerne såvidt muligt at lade spandenes vægt konstatere i hvert enkelt tilfælde.

De danske handelsforeningers fællesorganisation rejste igen sagen i skrivelse af 4. juli 1946, og justervæsenet svarede i skrivelse af 13. august 1946, at der ikke i sig selv er nogen hindring for justering af en til fiskevejning indrettet spand, idet der til justerreglementet af 12. november 1909, der omhandler transportspande, er givet en dispensation fra ministeriet for handel, industri og søfart af 18. januar 1910, hvori der tillades mejerispande med en vægt på 2 kg, når spandene iøvrigt opfylder de fastsatte bestemmelser. På dette svarede ministeriet fællesorganisationen i skrivelse af 30. august 1946, at man efter fornyet overvejelse af sagen fortsat ikke mener at kunne imødekomme det ansøgte.

Sagen rejstes igen af de danske handelsforeningers fællesorganisation i skrivelse af 22. marts 1948 overfor udvalget til revision af bestemmelserne for vejning og måling. Til denne skrivelse har handelsministeriet den 23. juli 1948 svaret handelsforeningen, at handelsministeriet fortsat ikke mener at burde indføre det ansøgte.

Jeg har den 24. januar 1949 haft en samtale med formanden for fiskehandlerforeningen for København og omegn, Axel Ejersted, der nærmere forklarede mig, hvilke vanskeligheder disse forskellige spande gav anledning til, og ligeledes den vrangvilje man mødte fra fiskegrossisternes side, når man forlangte disse spande vejlet, før fiskeudvejningen begyndte.

Efter at have gennemgået sagen nærmere foreslog formanden, om der ikke kunne indføres følgende bestemmelser i det kommende reglement for justering: